πέδου των υπαλλήλων διαφόρων κατηγοριών σε συνάρτηση με τη φύση των καθηκόντων, στα οποία αντιστοιχούν οι θέσεις, δεν αφορούν δε τους όρους προσλήψεως. Οι τελευταίοι διέπονται από τις διατάξεις του άρθρου 29 και του παραρτήματος III του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως, δεν υπάρχει δε κανένα εμπόδιο να καθορίζονται στην προκήρυξη του διαγωνισμού αυστηρότεροι όροι, για ορισμένες θέσεις ή ορισμένες κατηγορίες θέσεων, από εκείνους που αντιστοιχούν στους ελάχιστους όρους που προκύπτουν από την κατάταξη των θέσεων, είτε πρόκειται για πλήρωση συγκεκριμένης κενής θέσεως είτε πρόκειται για την κατάρτιση εφεδρικού πίνακα για μελλοντικές προσλήψεις προς πλήρωση των θέσεων ορισμένης κατηγορίας.

3. Υποψήφιος σε διαγωνισμό δεν μπορεί να επικαλεστεί βασίμως προς υποστήριξη αιτημάτων του, με τα οποία ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως της εξεταστικής επιτροπής περί αποκλεισμού του από το διαγωνισμό, τους όρους συμμετοχής σε άλλο διαγωνισμό, που διοργανώθηκε από το ίδιο όργανο για την πλήρωση επίσης θέσεων της ίδιας σταδιοδρομίας, κατά τρόπο όμως διαφορετικό και για την επιδίωξη άλλου σκοπού.

4. Δεν υπάρχει παραβίαση της αρχής της ισότητας, όταν ένας συγκεκριμένος και αντικειμενικός κανόνας εφαρμόζεται κατά τον ίδιο τρόπο στο σύνολο των υπαλλήλων ή των υποψηφίων σε διαγωνισμό που βρίσκονται στην ίδια κατάσταση.

Στην υπόθεση 143/82,

David Lipman, υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Βρυξελλών, 152, avenue Winston-Churchill, 1180 Βρυξέλλες, επικουρούμενος και εκπροσωπούμενος από το δικηγόρο Βρυξελλών Edmond Lebrun, 68, rue Camille-Lemonnier, 1060 Βρυξέλλες, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο το δικηγόρο Tony Biever, 83, boulevard Grande-Duchesse-Charlotte,

προσφεύγων,

κατά

Επιτροπης των Ευρωπαϊκων Κοινοτητων, εκπροσωπούμενης από τον Hendrik van Lier, μέλος της νομικής της υπηρεσίας, επικουρούμενο από το δικηγόρο Βρυξελλών, Daniel Jacob, 93, avenue Brillat-Savarin, 1050 Βρυξέλλες, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο το Mario Cervino, μέλος της νομικής της υπηρεσίας, κτίριο Jean Monnet, Kirchberg,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο προσφυγή με την οποία ζητείται από το Δικαστήριο

1) κυρίως

α) να ακυρώσει την απόφαση της εξεταστικής επιτροπής του γενικού διαγωνισμού COM/A/325 που απέκλεισε τον προσφεύγοντα από το διαγωνισμό αυτό·

6) να διατάξει την Επιτροπή να επαναλάβει, σε ό,τι αφορά τον προσφεύγοντα, τη διαδικασία του ανωτέρω διαγωνισμού COM/A/325·

γ) να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα·

2) επικουρικώς, πριν αποφανθεί επί της ουσίας: να διατάξει τη διεξαγωγή των αναγκαίων αποδείξεων για να διαπιστωθεί αν, όσον αφορά τους υπαλλήλους υποψήφιους στο διαγωνισμό COM/A/325, η εξεταστική επιτροπή έλαβε ή όχι υπόψη την καταλληλότητα της επαγγελματικής πείρας,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα)

συγκείμενο από τους U. Everling, πρόεδρο τμήματος, Mackenzie Stuart και Y. Galmot, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: P. VerLoren van Themaat
γραμματέας: H. A. Rühl, κύριος υπάλληλος διοικήσεως

εκδίδει την ακόλουθη

ΑΠΟΦΑΣΗ

Περιστατικά

Τα πραγματικά περιστατικά της υποθέσεως, η εξέλιξη της διαδικασίας και οι παρατηρήσεις που κατατέθηκαν δυνάμει του άρθρου 20 του Πρωτοκόλλου περί του Οργανισμού του Δικαστηρίου της ΕΟΚ έχουν συνοπτικώς ως εξής:

I — Πραγματικά περιστατικά

1. Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, καθής, δημοσίευσε στην Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 12ης Σεπτεμβρίου 1981 (ΕΕ C 233, σ. 2) την προκήρυξη διαγωνισμού COM/A/325 για «γενικό διαγωνισμό βάσει τίτλων και εξετάσεων για την κατάρτιση εφεδρικού πίνακα για μελλοντικές προσλήψεις διοικητικών υπαλλήλων στους βαθμούς 7 και 6 της κατηγορίας Α». Ο διαγωνισμός απέβλεπε, σύμφωνα με την προκήρυξη, στην κατάρτιση εφεδρικού πίνακα για τη μελλοντική πρόσληψη υπαλλήλων προς πλήρωση κενών ή νέων θέσεων στις υπηρεσίες της Επιτροπής, με καθήκοντα εισηγήσεως,

μελέτης ή ελέγχου σχετικά με τη δράση των Κοινοτήτων στο χώρο των πολιτικών, διοικητικών και οικονομικών επιστημών, σε έναν από τους ακόλουθους τομείς: εξωτερικές σχέσεις, τύπος και τεχνική πληροφορήσεως, δημόσια οικονομική/λογιστική/έλεγχος λογαριασμών, γενική διοίκηση.

2. Στην προκήρυξη του διαγωνισμού υπό τον τίτλο III, Β, 2 διευκρινίζεται ιδίως ότι «κατά τη λήξη της προθεσμίας που έχει καθορισθεί για την κατάθεση των υποψηφιοτήτων, οι υποψήφιοι πρέπει:

α) να αποδεικνύουν ότι έχουν συμπληρώσει πανεπιστημιακές σπουδές σχετικές με τον τομέα που αναφέρεται στον τίτλο Ι της παρούσας προκηρύξεως και πιστοποιούμενες με δίπλωμα...

6) να κατέχουν συμπληρωματική πείρα δύο ετών, την οποία να έχουν αποκτήσει μετά τη λήψη του πανεπιστημιακού διπλώματος που αναφέρεται ανωτέρω· λαμβάνονται υπόψη ως συμπληρωματική πείρα οι σχετικές με τον επιλεγέντα τομέα επαγγελματικές δραστηριότητες...».

3. Ο David Lipman, προσφεύγων, υπάλληλος της Επιτροπής, προσελήφθη το 1973 με το βαθμό Β 4, προήχθη στο βαθμό Β 3 το 1978, τοποθετήθηκε δε μετά την πρόσληψή του στη Γενική Διεύθυνση Ι «εξωτερικές σχέσεις», όπου ασκεί ακόμα τα καθήκοντά του. Από το 1977, του ανατέθηκαν ορισμένα καθήκοντα που εμπίπτουν στη σταδιοδρομία Α 7/6.

Εξάλλου, ο Lipman έλαβε την 1η Αυγούστου 1981 από το πανεπιστήμιο του Λονδίνου το δίπλωμα «Bachelor of laws».

Έτσι, μετά τη δημοσίευση της προκηρύξεως του ανωτέρω διαγωνισμού, υπέβαλε στις 28 Σεπτεμβρίου 1981 αίτηση συμμετοχής επιλέγοντας τον τομέα «εξωτερικές σχέσεις».

Με έγγραφο της 25ης Φεβρουαρίου 1982, ο προϊστάμενος του τμήματος «προσλήψεις» γνώρισε στον Lipman ότι η συμμετοχή του στο διαγωνισμό δεν μπορούσε να γίνει δεκτή για το λόγο ότι δεν αποδείκνυε ότι έχει επαγγελματική πείρα τουλάχιστον δύο ετών, μετά τη λήψη του διπλώματός του.

II — Έγγραφη διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

Με δικόγραφο που κατέθεσε στις 10 Μαΐου 1982, ο προσφεύγων άσκησε προσφυγή κατά των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Με την προσφυγή του, ο προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο:

α) να ακυρώσει την απόφαση της εξεταστικής επιτροπής του γενικού διαγωνισμού COM/A/325 να τον αποκλείσει από το διαγωνισμό αυτό·

6) να διατάξει την Επιτροπή να επαναλάβει, σε ό,τι τον αφορά, τη διαδικασία του ανωτέρω διαγωνισμού COM/A/325·

γ) να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Με την απάντησή του, που κατέθεσε στις 30 Ιουλίου 1982, ο προσφεύγων ζητεί επικουρικώς από το Δικαστήριο:

να διατάξει, πριν αποφανθεί επί της ουσίας, τη διεξαγωγή των αναγκαίων αποδείξεων για να διαπιστωθεί αν, όσον αφορά τους υπαλλήλους υποψήφιους στο διαγωνισμό COM/A/325, η εξεταστική επιτροπή έλαβε ή όχι υπόψη την καταλληλότητα της επαγγελματικής πείρας.

Η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:

α) να απορρίψει την προσφυγή ως αβάσιμη·

β) να καταδικάσει τον προσφεύγοντα στα δικαστικά έξοδα.

Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή και μετά από ακρόαση του γενικού εισαγγελέα, το Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) αποφάσισε την έναρξη της προφορικής διαδικασίας.

III — Ισχυρισμοί και επιχειρήματα των διαδίκων

1. Επί της ερμηνείας που πρέπει να δοθεί στη διάταξη της προκηρύξεως του διαγωνισμού που αφορά την απαίτηση συμπληρωματικής πείρας

Ο *προσφεύγων* ισχυρίζεται ότι η διάταξη, κατά την οποία οι υποψήφιοι πρέπει «να κατέχουν συμπληρωματική πείρα δύο ετών, που έχει αποκτηθεί μετά τη λήψη του πανεπιστημιακού διπλώματος...» πρέπει να ερμηνευθεί διασταλτικά. Προς υποστήριξη της απόψεως αυτής:

— Υποστηρίζει, πρώτον, ότι για τα καθήκοντα που θα έπρεπε να ασκήσει μεταγενέστερα δεν έχει μεγάλη σημασία το αν η επαγγελματική πείρα έχει αποκτηθεί εν όλω ή εν μέρει πριν ή μετά τη λήψη του διπλώματος. Κατά την ημερομηνία υποβολής της αιτήσεώς του συμμετοχής στο διαγωνισμό, είχε επαγγελματική πείρα τουλάχιστον έξι ετών, αποκτηθείσα σε υψηλό επίπεδο και σχετική κυρίως με τον επιλεγέντα τομέα.

— Ισχυρίζεται, δεύτερον, ότι ένα κείμενο πρέπει να ερμηνεύεται κατά τέτοιο τρόπο ώστε να αποφεύγονται οι «παράλογες συνέπειες», οι οποίες πρέπει να θεωρούνται ως αντίθετες προς τη βούληση «του νομοθέτη» και ότι συντρέχει λόγος για μια τέτοια ερμηνεία, έστω και αν το κείμενο δεν περιέχει καμία ατέλεια από πλευράς διατυπώσεως ή ουσιαστικό σφάλμα. Η κατά γράμμα, όμως, εφαρμογή του κειμένου οδηγεί εν προκειμένω στον αποκλεισμό ενός υποψηφίου, που αποδεικνύει ότι έχει επαγγελματική πείρα τριπλάσιας χρονικής διάρκειας από την απαιτούμενη, από την οποία όμως ένα μόνο έτος μετά τη λήψη του διπλώματος. Συνεπώς, θα πρέπει να γίνει δεκτό ότι η επίδικη διάταξη της προκηρύξεως του διαγωνισμού αφορά μόνον τους νέους πτυχιούχους και ότι, εφόσον δεν συντρέχει αυτή η περίπτωση εν προκειμένω, το κείμενο πρέπει να ερμηνευθεί κατά τρόπο διασταλτικό, όπως έκρινε και το Δικαστήριο στην απόφαση της 31ης Μαΐου 1979 (Newth, 156/78, Rec. σ. 1941), και όπως δέχεται η θεωρία (Henri de Page).

— Επικαλείται, τρίτον, τις διατάξεις του άρθρου 1, στοιχείο δ, του παραρτήματος III του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων σύμφωνα με το οποίο η προκήρυξη του διαγωνισμού πρέπει να καθορίζει «τα διπλώματα ή άλλους τίτλους ή το επίπεδο της πείρας που απαιτείται για τις θέσεις που πρόκειται να πληρωθούν». Από τη διάταξη αυτή συνάγει ότι το επίπεδο της πείρας που απαιτείται καθορίζεται μόνο από τη διαπίστωση επαγγελματικής πείρας σε σχέση με τη θέση που πρόκειται να πληρωθεί, ανεξάρτητα από το αν η ελάχιστη αυτή πείρα αποκτήθηκε πριν ή μετά τη λήψη του απαιτούμενου διπλώματος.

— Υποστηρίζει, τέταρτον, ότι η διασταλτική ερμηνεία της επίδικης διατάξεως επιβάλλεται ακόμη περισσότερο γιατί πρόκειται μόνο για δευτερεύουσας σημασίας όρο αποδοχής. Συγκεκριμένα, αφενός, η πείρα χαρακτηρίζεται στην προκήρυξη του διαγωνισμού ως «συμπληρωματική» και, αφετέρου, οι όροι «πρέπει καταρχήν» του παραρτήματος του τίτλου Ι της προκηρύξεως του διαγωνισμού αφήνουν να νοηθεί ότι δεν πρόκειται για ουσιώδη όρο αποδοχής στο διαγωνισμό. Επιπλέον, για ορισμένους υποψήφιους του διαγωνισμού, η εξεταστική επιτροπή δεν έλεγξε αν η επαγγελματική τους πείρα ήταν σχετική με τον επιλεγέντα τομέα. Επομένως, εφόσον η

καταλληλότητα της απαιτούμενης επαγγελματικής πείρας θεωρήθηκε ως επικουρική, ακόμα περισσότερο θα έπρεπε να ισχύει αυτό για τον όρο που αφορά την περίοδο κτήσεως της πείρας αυτής: Επ' αυτού του σημείου, ο προσφεύγων ζητεί τη διεξαγωγή αποδείξεων προκειμένου να διαπιστωθεί αν, όσον αφορά τους υπαλλήλους υποψήφιους στο διαγωνισμό, η εξεταστική επιτροπή έλαβε ή όχι υπόψη την καταλληλότητα της επαγγελματικής πείρας.

Η *Επιτροπή* θεωρεί αντίθετα ότι η επίδικη διάταξη της προκηρύξεως του διαγωνισμού δεν μπορεί ούτε να αποτελέσει αντικείμενο διασταλτικής ερμηνείας ούτε να θεωρηθεί ως επικουρική.

— Υποστηρίζει ότι καμία ερμηνεία, όσο διασταλτική κι αν είναι, δεν μπορεί να αντιπαρατεθεί σε ένα σαφές κείμενο. Εν προκειμένω, δεδομένου ότι το κείμενο της προκηρύξεως του διαγωνισμού δεν επηρεάζεται από κανένα σφάλμα διατυπώσεως ή ουσιαστικό σφάλμα, δεν μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο ερμηνείας, όπως έχει επανειλημμένως κρίνει το· Δικαστήριο. Παρατηρεί ότι κακώς ο προσφεύγων επικαλείται την απόφαση Newth.

— Αναφέρει ότι η ΑΔΑ θέλησε ακριβώς οι υποψήφιοι που θα συμμετέσχαν στο διαγωνισμό να έχουν επαγγελματική πείρα στηριζόμενη σε θεωρητικές γνώσεις που αποκτήθηκαν κατά τη διάρκεια πανεπιστημιακών σπουδών και ότι, επομένως, ο όρος που περιέχεται στην προκήρυξη του διαγωνισμού αντιστοιχεί στον επιδιωκόμενο σκοπό, δεν είναι «παράλογος» και εμπίπτει στην εξουσία εκτιμήσεως που διαθέτει το όργανο.

Εξάλλου, κατά την άποψή της, η ερμηνεία αυτή προκύπτει σαφώς από τον «Οδηγό για τους υποψήφιους σε γενικό διαγωνισμό της Επιτροπής (παράγραφος 5 Α)».

— Όσον αφορά το άρθρο 1, στοιχείο δ, του παραρτήματος ΙΙΙ του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως, η Επιτροπή θεωρεί ότι η άποψη του προσφεύγοντος είναι αβάσιμη, δεδομένου ότι η διάταξη αυτή αποβλέπει μόνο στον καθορισμό των θεμάτων που πρέπει να περιέχει κάθε προκήρυξη διαγωνισμού και όχι το συγκεκριμένο περιεχόμενο των εν λόγω θεμάτων.

— Η Επιτροπή αντικρούει τον δήθεν επικουρικό χαρακτήρα του όρου αποδοχής στο διαγωνισμό. Κατ' αυτήν, ο όρος «συμπληρωματική» δεν είναι καθόλου συνώνυμος με τον όρο «επικουρική», αλλά σημαίνει απλώς ότι η απαιτούμενη εμπειρία πρέπει να συμπληρώνει το δίπλωμα που έχει ληφθεί και, συνεπώς, να είναι σχετική με αυτό. Επίσης, από την ανάγνωση ολόκληρης της φράσεως του παραρτήματος του τίτλου Ι της προκηρύξεως του διαγωνισμού προκύπτει ότι οι όροι «πρέπει ... καταρχήν» δεν αφορούν τον όρο υπάρξεως επαγγελματικής πείρας μεταγενέστερης της λήψεως του διπλώματος, αλλά το είδος της επαγγελματικής δραστηριότητας που ασκήθηκε. Τέλος, η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι η εξεταστική επιτροπή έλεγξε αν η επαγγελματική πείρα όλων των υποψηφίων ήταν σχετική με τον επιλεγέντα τομέα και ότι ο προσφεύγων δεν προσκομίζει κανένα αποδεικτικό στοιχείο προς υποστήριξη των ισχυρισμών, οι οποίοι, εξάλλου, δεν έχουν σχέση με τη διαφορά.

2. Επί της μη ορθής εφαρμογής του άρθρου 5, παράγραφος 3, του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων

Ο *προσφεύγων* επικαλείται παράβαση του άρθρου 5, παράγραφος 3, του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, σύμφωνα με το οποίο «οι υπάλληλοι που ανήκουν στην ίδια κατηγορία ή στον ίδιο κλάδο υπόκεινται αντίστοιχα στις ίδιες προϋποθέσεις προσλήψεως και εξελίξεως της σταδιοδρομίας». Προς υποστήριξη του λόγου αυτού, προβάλλει δύο επιχειρήματα:

— Πρώτον, παρατηρεί ότι η προκήρυξη εσωτερικού διαγωνισμού COM/A/4/81, βάσει εξετάσεων, που δημοσιεύτηκε την ίδια εποχή με την επίδικη προκήρυξη και απέβλεπε επίσης στην πρόσληψη υπαλλήλων διοικήσεως της σταδιοδρομίας Α 7/6, δεν απαιτούσε από τους υποψηφίους να είναι κάτοχοι πανεπιστημιακού διπλώματος, γεγονός που αποκλείει αυτόματα κάθε όρο σχετικό με επαγγελματική πείρα αποκτηθείσα μετά τη λήψη του διπλώματος αυτού.

— Δεύτερον, ο προσφεύγων προσάπτει εκ νέου το γεγονός ότι έγινε δεκτή η συμμετοχή στο διαγωνισμό άλλων υποψηφίων, ενώ η επαγγελματική τους πείρα δεν ήταν σχετική με τον επιλεγέντα τομέα.

Η *Επιτροπή* θεωρεί ότι και τα δύο επιχειρήματα δεν μπορεί να γίνουν δεκτά:

— Όσον αφορά το πρώτο, ισχυρίζεται ότι ο προσφεύγων δεν μπορεί να συγκρίνει την κατάστασή του με την κατάσταση των υποψηφίων ενός άλλου διαφορετικού τύπου διαγωνισμού που διοργανώθηκε στο πλαίσιο της εξουσίας της εκτιμήσεως που διαθέτει η ΑΔΑ.

— Ως προς το δεύτερο, η Επιτροπή θεωρεί ότι ο ισχυρισμός του προσφεύγοντος είναι αβάσιμος τόσο από νομική όσο και από ουσιαστική άποψη και ότι, εν πάση περιπτώσει, δεν είναι σκόπιμο να διερευνηθεί αν η προϋπόθεση που αφορά την καταλληλότητα της επαγγελματικής πείρας όλων των υποψηφίων ελέγχθηκε καλώς, ενώ ο Lipman δεν έγινε δεκτός στο διαγωνισμό για το λόγο ότι δεν διέθετε επαγγελματική πείρα ορισμένης χρονικής διάρκειας και αποκτηθείσα μετά τη λήψη του διπλώματος.

3. Επί της παραβιάσεως ορισμένων γενικών αρχών του δικαίου

Ο *προσφεύγων* επικαλείται, πρώτον, παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως και εκθέτει, προς υποστήριξη του λόγου αυτού, τα ίδια επιχειρήματα με εκείνα που εξετάστηκαν στην παράγραφο 2 και ότι από τη σύγκριση της καταστάσεώς του με εκείνη των άλλων υποψηφίων που έγιναν δεκτοί στο διαγωνισμό, αν και κατείχαν λιγότερο σημαντική και λιγότερο σχετική με τον επιλεγέντα τομέα επαγγελματική πείρα από τη δική του, προκύπτει ότι η δημιουργηθείσα κατ' αυτόν τον τρόπο κατάσταση είναι τεχνητή, ιδιαίτερα άδικη και αντίθετη προς την αρχή της ισότητας. Προσθέτει ότι εξακολουθεί εξάλλου να ασκεί τα καθήκοντα για τα οποία αποκλείσθηκε από το διαγωνισμό.

Η *Επιτροπή* υποστηρίζει ότι, σύμφωνα με πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, δεν υπάρχει διάκριση όταν ένας συγκεκριμένος κανόνας, που εφαρμόζεται κατά τον ίδιο τρόπο στο σύνολο των υπαλλήλων που βρίσκονται στην ίδια κατάσταση, στηρίζεται σε αντικειμενικά στοιχεία. Η περίπτωση αυτή συντρέχει εν προκειμένω, εφόσον ο όρος που αφορά την επαγγελματική πείρα που έχει αποκτηθεί μετά τη λήψη του διπλώματος, εφαρμόστηκε στο σύνολο των υποψηφίων, είναι αντικειμενική και δεν αντίκειται προς τον επιδιωκόμενο από την ΑΔΑ στόχο. Επίσης, θεωρεί ότι η ύπαρξη άλλου διαγωνισμού, που δεν περιείχε την ίδια απαίτηση, δεν αποτελεί απόδειξη διακρίσεως, εφόσον πρόκειται για διαγωνισμό άλλου τύπου, που διοργανώθηκε ακριβώς για να καταστεί δυνατή η προαγωγή στην κατηγορία Α υπαλλήλων που δεν είχαν πανεπιστημιακό δίπλωμα. Ως προς τη φύση των καθηκόντων που ασκεί ο Lipman, η Επιτροπή φρονεί ότι δεν επηρεάζει τη νομιμότητα της ληφθείσας αποφάσεως.

Ο *προσφεύγων* επικαλείται, δεύτερον, παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας, υποστηρίζοντας ότι υπάρχει προφανής δυσαναλογία μεταξύ της «φύσεως» του όρου για τον οποίο πρόκειται, η οποία δεν έχει επαρκή σχέση με τον επιδιωκόμενο από την ΑΔΑ στόχο, και των ιδιαίτερων επιβλαβών συνεπειών που προκύπτουν για την κανονική εξέλιξη της σταδιοδρομίας του λαμβανομένης υπόψη της ηλικίας του (33 ετών) και των χρονικών διαστημάτων που μεσολαβούν μεταξύ των προκηρύξεων τέτοιων διαγωνισμών (4-5 έτη).

Η *Επιτροπή* υποστηρίζει αντίθετα ότι είναι υπερβολικός ο ισχυρισμός ότι παρεμποδίζεται η κανονική εξέλιξη της σταδιοδρομίας του προσφεύγοντος, λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι τέτοιοι γενικοί διαγωνισμοί διοργανώνονται κάθε τρία περίπου έτη, χωρίς περιορισμό ηλικίας για τους υπηρετούντες τουλάχιστον ένα χρόνο υπαλλήλους. Θεωρεί ότι, εν πάση περιπτώσει, δεν υπάρχει εν προκειμένω καμία παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας.

Τέλος, φρονεί ότι, επικαλούμενος παραβίαση γενικών αρχών του δικαίου, ο προσφεύγων προσπαθεί, στην πραγματικότητα, να αμφισβητήσει την εξουσία εκτιμήσεως που διαθέτει η Επιτροπή για τον καθορισμό, στο πλαίσιο του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως, των όρων αποδοχής σε ένα διαγωνισμό.

IV — Προφορική διαδικασία

Ο προσφεύγων, εκπροσωπούμενος από το δικηγόρο Βρυξελλών E. Lebrun, και η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον H. van Lier και το δικηγόρο Βρυξελλών D. Jacob, αγόρευσαν στη συνεδρίαση της 10ης Μαρτίου 1983.

Ο γενικός εισαγγελέας ανέπτυξε τις προτάσεις του στη συνεδρίαση της 24ης Μαρτίου 1983.

Σκεπτικό

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 10 Μαΐου 1982, ο David Lipman άσκησε προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, με την οποία ζητεί, αφενός, να ακυρωθεί η απόφαση της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού COM/A/325 που τον απέκλεισε από τις εξετάσεις του εν λόγω διαγωνισμού και, αφετέρου, να διαταχθεί η Επιτροπή να επαναλάβει, σε ό,τι τον αφορά, τη διαδικασία του διαγωνισμού αυτού.

2 Ο εν λόγω διαγωνισμός ήταν γενικός διαγωνισμός βάσει τίτλων και εξετάσεων για την κατάρτιση εφεδρικού πίνακα μελλοντικών προσλήψεων υπαλλήλων διοικήσεως στον έβδομο και έκτο βαθμό της κατηγορίας Α. Σύμφωνα με την

προκήρυξη του διαγωνισμού, που δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 12 Σεπτεμβρίου 1981, οι υποψήφιοι έπρεπε, αφενός, να αποδείξουν ότι έχουν συμπληρώσει πανεπιστημιακές σπουδές σχετικές με τον τομέα που αποτελούσε αντικείμενο του διαγωνισμού, που αποδεικνύονται με δίπλωμα και, αφετέρου, να έχουν συμπληρωματική πείρα δύο ετών, που αποκτήθηκε μετά τη λήψη του εν λόγω πανεπιστημιακού διπλώματος και έχει σχέση με τον επιλεγέντα τομέα.

3 Ο προσφεύγων, ο οποίος προσελήφθη από την Επιτροπή ως υπάλληλος με βαθμό Β 4 το 1973 και προήχθη στο βαθμό Β 3 το 1978, τοποθετήθηκε στη γενική διεύθυνση «εξωτερικές σχέσεις», στην οποία και υπηρετεί ακόμη. Από το 1977, του ανατέθηκαν ορισμένα καθήκοντα που υπάγονται στη σταδιοδρομία Α 7. Την 1η Αυγούστου 1981 έλαβε το δίπλωμα «Bachelor of laws» από το πανεπιστήμιο του Λονδίνου. Στις 28 Σεπτεμβρίου 1981, υπέβαλε αίτηση συμμετοχής στο διαγωνισμό COM/A/325 επιλέγοντας τον τομέα «εξωτερικές σχέσεις».

4 Με έγγραφο της 25ης Φεβρουαρίου 1982, ο προϊστάμενος του τμήματος «προσλήψεις» γνώρισε στον Lipman ότι η αίτηση συμμετοχής του στο διαγωνισμό δεν μπορούσε να γίνει δεκτή, για το λόγο ότι δεν αποδείκνυε ότι έχει επαγγελματική πείρα τουλάχιστον δύο ετών, αποκτηθείσα μετά τη λήψη του πανεπιστημιακού διπλώματος.

I — Επί του αιτήματος που αφορά την ακύρωση της αποφάσεως περί αποκλεισμού από το διαγωνισμό

1. Επί του λόγου που στηρίζεται στο ότι η διάταξη της προκηρύξεως του διαγωνισμού, που αφορά την απαίτηση συμπληρωματικής πείρας, πρέπει να ερμηνευθεί διασταλτικά

5 Ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι ο όρος που περιέχεται στην προκήρυξη του διαγωνισμού, σύμφωνα με τον οποίο «οι υποψήφιοι πρέπει... να κατέχουν συμπληρωματική πείρα δύο ετών, που έχει αποκτηθεί μετά τη λήψη του πανεπιστημιακού διπλώματος ...» δεν θα έπρεπε να ερμηνευθεί αυστηρά και ότι, επομένως, λαμβανομένης υπόψη της διάρκειας και του επιπέδου της επαγγελμα-

τικής του πείρας που είχε αποκτήσει πριν από τη λήψη του διπλώματος, έστω και αν δεν αποδείκνυε ότι είχε πείρα δύο ετών μετά τη λήψη του διπλώματος, θα έπρεπε να έχει γίνει δεκτή η συμμετοχή του στις εξετάσεις.

6 Πρώτον, το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι το κείμενο, η εφαρμογή του οποίου αμφισβητείται, διευκρινίζει σαφώς ότι μπορεί να ληφθεί υπόψη μόνο η επαγγελματική πείρα που έχει αποκτηθεί μετά τη λήψη του πανεπιστημιακού διπλώματος. Κατόπιν αυτού, καμία ερμηνεία δεν μπορεί να αντιπαρατεθεί σε ένα τόσο σαφές κείμενο, εφόσον, κυρίως, ο στόχος του τελευταίου αντιστοιχεί σαφώς στην πρόθεση της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής, που διαθέτει εν προκειμένω ευρεία εξουσία εκτιμήσεως. Συνεπώς, ο εν λόγω όρος που περιέχεται στην προκήρυξη του διαγωνισμού δεν μπορεί ακόμη περισσότερο να λογισθεί ότι έχει χαρακτήρα επικουρικό.

7 Δεύτερον, ο Lipman επικαλείται, προς υποστήριξη του λόγου αυτού, τις διατάξεις του άρθρου 1, στοιχείο δ, του παραρτήματος ΙΙΙ του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων, σύμφωνα με τις οποίες η προκήρυξη του διαγωνισμού πρέπει να καθορίζει «τα διπλώματα ή άλλους τίτλους ή το επίπεδο πείρας που απαιτείται για τις θέσεις που πρόκειται να πληρωθούν», για να συναγάγει ότι ο όρος που αφορά την επαγγελματική πείρα έπρεπε να είχε τεθεί σε συσχέτιση με τη θέση που επρόκειτο να πληρωθεί και όχι σε χρονική σχέση με το δίπλωμα. Το επιχείρημα αυτό δεν μπορεί να γίνει δεκτό. Συγκεκριμένα, η προαναφερθείσα διάταξη του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως αποβλέπει μόνο στον καθορισμό των θεμάτων που πρέπει να περιέχει κάθε προκήρυξη διαγωνισμού και δεν μπορεί να θεωρηθεί ως αποβλέπουσα στη ρύθμιση του συγκεκριμένου περιεχομένου καθενός από τα εν λόγω θέματα. Εξάλλου, όπως έχει ήδη κρίνει το Δικαστήριο με την απόφαση της 5ης Απριλίου 1979 (Orlandi κατά Επιτροπής, 117/78, Rec. σ. 1613), οι διατάξεις του άρθρου 5 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως αποβλέπουν στον καθορισμό, κατά τρόπο γενικό, του ελάχιστου επιπέδου ενός υπαλλήλου του βαθμού για τον οποίο πρόκειται, σε συνάρτηση με τη φύση των καθηκόντων, στα οποία αντιστοιχούν οι θέσεις, δεν αφορούν δε τους όρους προσλήψεως. Οι τελευταίοι διέπονται από τις διατάξεις του άρθρου 29 και του παραρτήματος ΙΙΙ του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως, δεν υπάρχει δε κανένα εμπόδιο να καθορίζονται στην προκήρυξη του διαγωνισμού αυστηρότεροι όροι, για ορισμένες θέσεις ή ορισμένες κατηγορίες θέσεων, από εκείνους που αντιστοιχούν στους ελάχιστους όρους που προκύπτουν από την κατάταξη των θέσεων, είτε πρόκειται για πλήρωση συγκεκριμένης κενής θέσεως είτε πρόκειται για την κατάρτιση εφεδρικού πίνακα για μελλοντικές προσλήψεις προς πλήρωση των θέσεων ορισμένης κατηγορίας.

8 Από τις σκέψεις που προηγήθηκαν προκύπτει ότι ο πρώτος λόγος πρέπει να απορριφθεί.

2. Επί του λόγου που στηρίζεται στη μη εφαρμογή του άρθρου 5, παράγραφος 3, του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων

9 Το άρθρο 5, παράγραφος 3, του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων ορίζει ότι «οι υπάλληλοι που ανήκουν στην ίδια κατηγορία ή στον ίδιο κλάδο υπόκεινται αντίστοιχα στις ίδιες προϋποθέσεις προσλήψεως και εξελίξεως της σταδιοδρομίας». Προς υποστήριξη του λόγου που στηρίζεται στη μη εφαρμογή των διατάξεων αυτών, ο Lipman ισχυρίζεται, αφενός, ότι η προκήρυξη του εσωτερικού διαγωνισμού COM/A/4/81 που δημοσιεύθηκε την ίδια εποχή με την επίδικη προκήρυξη, δεν απαιτούσε από τους υποψηφίους να έχουν πανεπιστημιακό δίπλωμα, γεγονός που αποκλείει κατά συνέπεια κάθε όρο σχετικό με το χρονικό διάστημα αποκτήσεως της επαγγελματικής πείρας και υποστηρίζει, αφετέρου, ότι έγινε δεκτή η συμμετοχή στις εξετάσεις του διαγωνισμού COM/A/325 άλλων υποψηφίων, παρόλον ότι η επαγγελματική τους πείρα δεν είχε σχέση με τον επιλεγέντα τομέα.

10 Τα δύο αυτά επιχειρήματα δεν μπορεί να γίνουν δεκτά. Αφενός, ο Lipman δεν μπορεί να επικαλεστεί τους όρους συμμετοχής σε άλλο διαγωνισμό της Επιτροπής, που διοργανώθηκε με διαφορετικό τρόπο και επεδίωκε άλλο σκοπό, προς υποστήριξη των αιτημάτων του, με τα οποία ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως της εξεταστικής επιτροπής COM/A/325, και, αφετέρου, το δεύτερο επιχείρημα που επικαλείται προς υποστήριξη του λόγου δεν είναι εν πάση περιπτώσει πρόσφορο, εφόσον αφορά τη φύση της επαγγελματικής πείρας και όχι το χρόνο που αποκτήθηκε σε σχέση με το δίπλωμα.

11 Συνεπώς, χωρίς να συντρέχει λόγος να διαταχθεί η διεξαγωγή αποδείξεων που ζητεί ο προσφεύγων με το δεύτερο σκέλος του λόγου, ο λόγος αυτός πρέπει να απορριφθεί.

3. Επί του λόγου που στηρίζεται στην παραβίαση της αρχής της ισότητας

12 Προς υποστήριξη του λόγου αυτού, ο προσφεύγων επικαλείται το γεγονός ότι η σύγκριση της καταστάσεώς του με εκείνη άλλων υποψηφίων που έγιναν δεκτοί

στο διαγωνισμό, παρόλον ότι είχαν επαγγελματική πείρα λιγότερο σημαντική και κατάλληλη από τη δική του, αποκαλύπτει την ύπαρξη μιας «τεχνητής», «άδικης» και αντίθετης προς την αρχή της ισότητας καταστάσεως.

13 Όπως έχει επανειλημμένως κρίνει το Δικαστήριο, δεν υπάρχει παραβίαση της αρχής της ισότητας, όταν ένας συγκεκριμένος και αντικειμενικός κανόνας εφαρμόζεται κατά τον ίδιο τρόπο στο σύνολο των υπαλλήλων ή υποψηφίων που βρίσκονται στην ίδια κατάσταση. Εν προκειμένω, εφόσον δεν προκύπτει από τα στοιχεία της δικογραφίας και ούτε καν προβλήθηκε ο ισχυρισμός ότι έγιναν δεκτοί στο διαγωνισμό υποψήφιοι με επαγγελματική πείρα αποκτηθείσα μετά τη λήψη του διπλώματος και κατώτερη των δύο ετών, ο λόγος θα πρέπει να απορριφθεί.

4. Επί του λόγου που στηρίζεται στην παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας

14 Ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι υπάρχει προφανής δυσαναλογία μεταξύ της φύσεως του όρου που τέθηκε στην προκήρυξη του διαγωνισμού και των ιδιαιτέρως επιβλαβών συνεπειών που προέκυψαν για την εξέλιξη της σταδιοδρομίας του.

15 Το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι, ανεξάρτητα από τα προσόντα του προσφεύγοντος, ο όρος που τέθηκε στην προκήρυξη του διαγωνισμού δεν περιείχε καμία παρανομία, η δε Επιτροπή τον εφάρμοσε ορθώς στην περίπτωση του Lipman. Συνεπώς, οι συνέπειες της προσβαλλόμενης αποφάσεως δεν επηρεάζουν καθόλου τη νομιμότητά της, η δε επίκληση της αρχής της αναλογικότητας είναι αλυσιτελής εν προκειμένω.

II — Επί των αιτημάτων, με τα οποία ζητείται να διαταχθεί η Επιτροπή να επαναλάβει, σε ό,τι αφορά τον Lipman, τη διαδικασία του διαγωνισμού COM/A/325

16 Το Δικαστήριο δεν μπορεί, χωρίς να σφετερισθεί εξουσίες της διοικήσεως, να διατάξει τη διεξαγωγή ή την εκ νέου διεξαγωγή ενός διαγωνισμού. Συνεπώς, και εν πάση περιπτώσει, τα αιτήματα αυτά είναι απαράδεκτα.

17 Από το σύνολο των σκέψεων που προηγήθηκαν προκύπτει ότι η προσφυγή του Lipman πρέπει να απορριφθεί.

Επί των δικαστικών εξόδων

18 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα.

19 Σύμφωνα όμως με το άρθρο 70 του κανονισμού διαδικασίας, προκειμένου περί προσφυγών υπαλλήλων των Κοινοτήτων, τα όργανα φέρουν τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν.

Διά ταύτα

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα)

κρίνει και αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

Everling Mackenzie Stuart Galmot

Δημοσιεύτηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 28 Απριλίου 1983.

Κατ' εντολή του γραμματέα

H. A. Rühl

Κύριος υπάλληλος διοικήσεως

Ο πρόεδρος του τρίτου τμήματος

U. Everling